

Elle(s)

La història. París, avui. La madura Michèle, directora d'una agència de videojocs, és violada a casa per un emmascarat, lluny de denunciar-ho a la policia, segueix fent vida normal de dona divorciada i afillada.

La pel·lícula. El veteraníssim tot-terreny Paul Verhoeven (Amsterdam, 1938) ha rodat la pel·lícula número 16 com si fos una antologia de la seva filmografia que, recordem-ho, conté *Instinto básico*, *Showgirls*, *Vivir a tope* i *Delicias turcas*. Així, a *Elle*, Verhoeven persevera en el seu instint bàsic per tot allò que supura violència i sexe dins una societat, la francesa, que es debat entre la hipocresia

social, la venjança femenina, el sexisme patriarcal, la religió catòlica, és a dir, el caos moral d'una Europa esquizoide, on el nou rol de la dona, d'*Elles*, juga a canviar les regles del joc. Amb semblants premisses temàtiques, i amb ganes d'*épatar le bourgeois*, el film deambula, ferit d'angoixa i claroscurs claustrofòbics, entre la comèdia negra, el psico-thriller i el melodrama costumista. Amb puntuals esclats de violència exasperada i inesperada, d'un erotisme verbal i visual gens el·líptic, el relat d'aquesta sú-

per dona, la Michèle, filla, mare, sogra, amant, àvia, i també temible empresària, acull el canvi de format, de valors, d'una societat líquida, que diria Zygmunt Bauman. Per tant, a l'expeditiu per violent i sexista Paul Verhoeven, ves per on, li ha sortit una pel·li feminista. O allò tan pervers: la vindicativa mirada femenina a través dels ulls d'un mascle. Les

famoses contradiccions humanes. Vaja, que la nova moralitat és amoral. Paul Verhoeven confessa que cap actriu ianqui es va atrevir a encarnar la crua, cruel, expeditiva Michèle. Per tant, només ho podia fer l'Isabelle Huppert, la gran dama francesa, capaç d'un orgasme mentre acoltella

el violador. I per què?, es pregunta el pobre diable.

El tema. La culpa del que som és dels nostres pares i mares. Per aquest ordre.

La imatge. La Michèle abocada damunt el cadàver del pare, amb un mig somriure diabòlic.

La frase. "La vergüenza no es lo bastante fuerte como para impedir lo que queremos hacer" avisa Michèle. No és vergonya, és odi.

La recomanació. Cinèfiles i cinèfils sense por a mirar-se al mirall. En tot cas, fans d'Isabelle Huppert.

Elle

Director: Paul Verhoeven.

Intèrprets:
Isabelle Huppert,
Virginie Efira,
Anne Consigny,
Patrick Lafitte,
Christian Berkel.
França-Bèlgica-
Alemanya,
2016. 130'.
Funatic Lleida